

De fet, som el territori que més activitat física fa en els centres educatius. Hem inclòs una hora més d'activitat física en moltíssims centres. De fet, tenim un programa específic, que es diu «Esport a l'escola +1», que és una hora més a banda de tot l'esport que ja estem fent amb les diferents federacions esportives i que, a més a més, estan venint d'altres territoris per a intentar fer-ho ells també i, efectivament, mitigar l'obesitat infantil.

Però no només això, hem multiplicat per quatre els centres promotors de l'activitat física i d'esport, per quatre, i hem multiplicat per tres els fons que els estem destinant.

I, a més a més, s'estan revisant els menús escolars. Hem revisat vora un terç dels menús escolars. Ho ha fet la conselleria de sanitat en un dels estudis que s'ha realitzat i, efectivament, hi ha marges de millora, però sí que dir-li que les quatre racions de fruita fresca que a la setmana són, com a mínim, necessàries fer, ho fan la immensa majoria dels centres educatius, molts ne fan cinc; la immensa majoria ne fan més de quatre i, a més a més, també la ració de llegums i altres qüestions.

Sí que dir-li que estem treballant en altres línies. Per exemple, que tots els centres educatius que estem construint i aquells que estem reformant incorporen la cuina en el centre, perquè puga tindre també un millor tractament nutricional i puguen ser atesos de forma directa i no que vinguen amb preuinats des de fora.

També havia de dir que estem treballant amb un programa amb la Unió de L'auradors també per a portar fruita fresca i fruita de proximitat.

I, a més a més, estem promovent també un altre programa, que es diu Ecoescoles, en el qual participen també desenes de centres educatius, on els xiquets i xiquetes no només mengen de forma saludable, sinó que ells mateixos utilitzen i aprenen a fer horts escolars, a treballar amb ells perquè tot allò que mengen siga de proximitat i, per tant, millorem també la consciència de la proximitat i, evidentment, millorar també la nostra petjada ecològica pel que fa al menjar.

Per tant, estem treballant de forma intensa. Anem a seguir treballant en això i, evidentment, arreplegue les seues propostes i sí que li dic una cosa: l'Acord del Botànic porta un punt, que és augmentar els fons precisament per als menjars i les begudes ensucrades per a destinar-lo a acabar amb l'obesitat infantil.

Espere que el seu grup ho recolze quan ho porte este Consell endavant.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Patricia García Guasp, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyoria, quan vosté vullga, té la paraula.

La senyora García Guasp:

Gracias, señor presidente.

Honorable, *conseller* Marzà.

Señorías.

En esta primera intervención en esta cámara es un honor para mí poder representar a Ciudadanos y defender su modelo educativo.

Señor *conseller*, las medidas que ha adoptado el Botànic hasta ahora respecto a la educación concertada se pueden resumir en: eliminación de unidades y mengua de recursos frente a la educación pública.

Así que le pregunto: ¿Piensa seguir en esta legislatura con su cruzada contra la libertad educativa? Y, en concreto, ¿piensa seguir asfixiando a los colegios concertados?

La Constitución dicta en su artículo 14 que todos somos iguales ante la ley. Pero usted discrimina a los más débiles, a los niños, en función de si van a un colegio público o concertado.

Señor Marzà, quin problema té vosté amb l'escola concertada? Invertix menys diners per alumne, menys diners en personal, menys diners en hores lectives en secundària. Invertix sols el 5 % en foment de la innovació i la investigació, cap en sexennis per als docents, cap en extraescolars, cap en educació infantil de dos anys; fins ara, cap en auxiliars de conversa en anglés –i podria seguir, senyor Marzà–, i els resultats acadèmics, els mateixos.

Señor Marzà, quin interès té en dividir-mos? Pense que es pot tractar del *divide y vencerás*. Però, a qui vol vencer, senyor conseller? Són professors, són famílies, són xiquets. No som una amenaça.

Per què sols l'1,3 % del professorat de la concertada, quan representa el 35 % dels valencians, ha pogut optar a formació en l'estranger? Són els professors l'amenaça per a batre?

Per què van enfrontar els estudiants amb pràctiques universitàries en funció de si estudiaven en la pública o en la privada? Eren els estudiants l'amenaça?

Per què la docència impartida a la concertada puntua molt menys per a una oposició si fan la mateixa feina?

Recorde amb molta enyorança els temps en què profes de la pública i la concertada vivíem en els cursos del Cefire., intercanviàvem els problemes i compartíem les solucions. Per què ara no, senyor Marzà?

Parlem de cicles formatius i FP dual. Se vos plena la boca de dir que és el futur. Pot ser que com és el futur no han fet res en la passada legislatura perquè hui haguera sigut el present.

I mentres els vostres discursos s'emplen de paraules, falten aules, senyor Marzà. Falten aules de formació professional.

Parlem dels orientadors de primària. Regularitzeu i milloreu la situació dels orientadors de primària de les escoles

concertades. De tots és conegut la gran labor que fan estes treballadores i treballadors.

Contra les seues retallades li done les nostres propostes: millorar la situació dels orientadors de primària de les escoles concertades i del PAS, solucionar el problema dels sexenys i de les oposicions, més ajudes a l'atenció a la diversitat, aules de dos anys a les escoles concertades, drets d'anti-guitat, pagar i augmentar els concerts fins a un 8 % més. I sí, pagar també les ajudes a la pública i pla Edificant.

Senyor Marzá, l'escola pública i l'escola concertada sols estan en guerra al seu cap.

Des de Ciudadanos volem: unitat, estabilitat, equiparació, convivència del model públic i concertat d'ensenyament, i un pacte estatal per l'educació.

Amb vostés o contra vostés defendrem la llibertat educativa front al sectarisme. Què va a fer vosté al respecte, senyor conseller? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Té vosté la paraula, senyor Marzá.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

També és la primera vegada que tenim el plaer de poder intercanviar opinions i espere que siga així, que puguem intercanviar opinions i millorar l'acció de govern i, evidentment, la seua acció de fiscalització de govern i de proposta, com vosté ha fet també a la part final.

Mire, li ho he de dir, és la primera vegada però li ho he de dir, haurà de revisar algunes de les dades que ha donat.

Primera de totes, per a valorar si u va contra un model d'escola o un altre hauríem de mirar si l'escola concertada estava millor o pitjor que quan vam arribar al govern. I, si vol, fem eixe exercici: n'hi ha més aules concertades o menys? N'hi ha 63 més, global, 63 més. Per tant, no sé d'on es treu que estem anant contra l'escola concertada si tenim 63 unitats de concert més.

Segona qüestió que li volia dir per a vore si vosté veu també si estem millor o pitjor: 63 unitats concertades més, ha dit precisament que s'ha de donar suport cada vegada més a l'atenció a la diversitat, als desdoblaments, als programes que fem via programes d'acció per a la millora; per a aquella gent que no ve del món educatiu, allò que són els recursos extra-plantilla, és a dir, que puga haver-hi més gent en el centre educatiu que aquell que la pròpia plantilla que té el centre

en la seua plantilla bàsica, doncs resulta que destinem més de 12 milions d'euros i implica que n'hi ha vora 300 professionals més de l'escola concertada que quan vam arribar al govern. ¿Estem millor o pitjor? ¿Estem millor o pitjor? 300 més. ¡Clar que hem de seguir avançant!, però estem millor, no estem pitjor, 300 persones més treballant, amb menys xiquets per aula, i amb 63 aules concertades, més unitats que quan vam arribar al govern.

Per tant, eixe marc, que jo sé que des dels diferents partits de la dreita s'ha intentant construir, quan u va a les dades, quan u va a les mirades globals, i mira si estem millor o pitjor, no correspon.

Estem millor també en la concertada i en el conjunt del servei públic d'educació, que és el que nosaltres mirem, el conjunt del servei públic d'educació. N'hi ha coses que es poden fer en el sistema públic perquè és titularitat pròpia de la Generalitat i altres millores, com les que li estic dient, que estem avançant perquè formen part del servei públic.

A més a més, li deia que n'hi ha menys alumnes per aula (*veus*), també... sí, i tant que sí!, les ràtios han baixat, és una qüestió que ha fet este govern, i si no s'haguera fet continuaríem amuntant els xiquets al mig de les aules. N'hi ha a qui no li agrada això. Ja haurà de pensar vosté si vol defensar la gent que no vol que baixem les ràtios i atenguem millor als xiquets, o si vol defensar a aquells que els amuntaven.

Però no només això, sinó que hem millorat les condicions laborals –vosté me n'ha dit unes quantes que hem de seguir millorant–, però és que nosaltres ja ho hem fet, moltes d'elles, fixe's! I no només això, sinó que quan vam arribar al govern n'hi havia retardaments als professors de la concertada de l'any 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013, tots pagats per este govern. Als professors de la concertada no se'ls pagava els mesos d'estiu, les vacances, els mesos d'estiu, persones amb vacant i que arribaven els mesos d'estiu i no se'ls pagava, i ara se'ls paga; les vacants fins a desembre se'ls paga també a les substitucions, i això no passava abans i passa ara. ¿Estem millor o estem pitjor? Sí, sí, vaig estar precisament reunit amb el principal sindicat de la concertada, fa a penes una setmana, i ells mateixos van reconèixer que n'hi havia millores evidents i que estaven millorant les seues condicions. Per tant, estem millor o estem pitjor? Cal treballar més? Clar! Cal seguir avançant? Clar!, en el conjunt del servei públic.

Però és que no és només això, sinó que de veritat hauríem, si volem construir i no destruir, vore la globalitat. Les xifres que li he donat crec que són suficientment eloqüents per a determinar que estem millor. Si vol seguir millorant el conjunt del servei públic, ¡fem-ho!, però fem-ho de veritat, amb propostes, sense demagògia i sense buscar una confrontació que es repeteix dia rere dia, unes mentides que cauen pel seu pes quan ara mateix li acabe de donar totes les dades. El conjunt del sistema públic, el conjunt, i no només una determinada qüestió del conjunt del sistema.

Per tant, eixes són les millores que ja s'han introduït, les seguirem introduint, igual que ho estem fent en la pública avançant perquè tots els xiquets i xiquetes tinguen les millors condicions.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passarem a la següent pregunta, que formula l'il·lustre diputat Emigdio Tormo, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos... (*Veus*) No, ha d'ajustar-se, els quatre minuts els pot distribuir però havia inclús sobrepassat en 23 segons.

La següent pregunta, de l'il·lustre diputat Emigdio Tormo, a la consellera de Justícia, Interior i Administració Pública.

Senyor Tormo... (*Veus*) La pregunta va dirigida al Consell i la matèria que vosté formula és competència de la conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública.

El senyor Tormo Moratalla:

Pues no se hable más, señor presidente.

Gracias, señor presidente.

Honorable *consellera*, muy buenas tardes.

«En la antigüedad, la península ibérica estaba habitada por un abigarrado mosaico de tribus que constituían unas cien comunidades autónomas, tan mal avenidas que las guerras entre vecinos eran el pan nuestro de cada día.» Juan Eslava Galán, *Historia de España contada para escépticos*.

Mire, después de veinticinco siglos de zurrarnos la badana, si me permite usted la expresión, de que no existiera ni España como concepto, ni tampoco Cataluña, ni Navarra, ni el País Vasco, ni esa entelequia del País Valencià de la que hablan algunos, un grupo de gente valiente se reunió y dio a luz este documento, era gente que venía del Partido Comunista, gente que venía de la dictadura, gente que venía de la UCD, la extinta UCD, gente que venía de la mayoría catalana donde estaba, curiosamente, el Partido Nacionalista Vasco, Esquerra Republicana de Cataluña –es curioso–, y dieron a luz este documento donde se recoge en su artículo tercero que: «El castellano es la lengua española oficial del estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla. Las demás lenguas también son cooficiales», dice «también». Pero, este documento establece una preeminencia del castellano como derecho de todos los españoles para manejarse en todo el ámbito nacional. Lo que también dice es que los que tenemos una segunda lengua, como esta comunidad autónoma, tenemos el derecho a usarla.

Y resulta que todo eso funcionaba relativamente bien hasta que entran en juego los nacionalistas, esos que ustedes los apoyan en el gobierno, que ustedes apoyan en Cataluña y apoyan en otros tantos lugares de España, en Navarra, etcétera, etcétera, y se jorobó el invento, se jodió el Perú, si me permite usted esta agresiva expresión de un premio Nobel de literatura española. ¿Por qué? Porque han conseguido que un partido internacionalista en origen, como es el suyo, al que usted representa en el gobierno, derivara o degenerara en una situación que ha llevado a que den ustedes a luz, o preluza, o estén a punto de darlo, un anteproyecto de ley sobre la función pública donde exigen a los funcionarios y trabajadores públicos el dominio del valenciano pero no a los cargos de libre designación, es decir a «amiguetes.com».

Y, claro, se da la circunstancia curiosa que la gente se pregunta cómo es posible que a todos y cada uno de los funcionarios les vayan ustedes a exigir, bueno, a todos no, porque resulta que en la sanidad ya empiezan ustedes a patinar, han visto el ejemplo de las Baleares y han dicho «uf, con la sanidad no se juega», con la educación podemos jugar, con la economía podemos jugar, con la agricultura ni le digo, luego ya le diré a la señora *consellera*, pero con la sanidad no podemos jugar; entonces, resulta que ustedes imponen una serie de condiciones a parte de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana que a otros no imponen, a sus amiguetes, aquellos que colocan en los puestos que ustedes deciden libremente.

Y por aquí viene mi pregunta, señora *consellera*: ¿Va a seguir la acreditación de la competencia lingüística en el conocimiento del valenciano para el acceso a los altos grupos de la Generalitat, incluidos los miembros del Consell, haciendo extensivo el criterio lingüístico que establece el anteproyecto de la función pública? Porque se puede dar la circunstancia, si esto no es así, que el próximo presidente de la Generalitat no hable valenciano y ustedes le impidan ser presidente de la Generalitat.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable consellera.

Té vosté la paraula, consellera.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

Gràcies, president.

Molt bona vesprada.

Senyor Tormo, mire, sent molt dir-li que acaba de demostrar ací, en seu parlamentària, una absoluta ignorància de quins són els requisits per a ser membre d'un govern qualsevol, el de la Comunitat Valenciana o del Govern d'Espanya, i quina finalitat té una llei que el que tracta és d'implantar una administració pública que estiga al servei de la ciutadania. Vosté ha llegit una part d'un article de la Constitució que l'ha interpretat d'una forma totalment contrària a allò que el Tribunal Constitucional en reiterades sentències ja ha establert.

El que es tracta de fer ací, a la Comunitat Valenciana, exigint a través de la llei de funció pública la capacitat lingüística, no per res, senyor Tormo, no és una tonteria, simplement perquè els valencians puguem relacionar-se amb l'administració en aquella de les dos llengües que són cooficials; que són cooficials, que no és una broma, ni tampoc és una mala interpretació de la Constitució perquè no sols està en la Constitució sinó, a més, en el mateix Estatut d'autonomia, que està a més aprovat per tots els valencians i referendat per les Corts espanyoles.

Per tant, crec que seria bo que vosté mirara quins són els requisits per a ser un alt càrrec a la Comunitat Valenciana,